

Barne- og familiedepartementet

Deres ref:

Vår ref: 2020/55241-13

Arkivkode: 008

Dato: 30.06.2020

Høringssvar fra Barne-, ungdoms- og familieetaten, region øst - kompetanse i barnevernet, varslingsregler og bruk av sakkyndige i barnevernssaker

Det vises til oversendelsesbrev av 30. mars 2020 om høring av forslag til endringer i barnevernloven; Kompetanse, varsling til fornærmede og etterlatte og regulering av bruk av sakkyndige i barnevernet.

Bufetat, region øst har gjennomgått de tre forslagene som nå er ute på høring. Forslagene om endringer i barnevernloven som knytter seg til varsling av fornærmede og etterlatte, samt forslaget om regulering av bruk av sakkyndige i barnevernet støttes i sin helhet, og Bufetat, region øst har ingen merknader til disse.

Høringsnotatet om kompetansekrav i barnevernet vurderes som godt gjennomarbeidet, og forslagene fra departementet er velbegrunnede. Bufetat, region øst støtter intensjonen i høringsnotatet om at det må etableres et tettere og mer forpliktende samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene og praksisfeltet. Videre er vi glad for at innholdet i forslaget støtter opp under et godt tverrfaglig samarbeid med en grunnforståelse av at et godt miljøterapeutisk arbeid er en forutsetning.

Vi ønsker imidlertid å peke på noen områder vi mener ikke er godt nok belyst eller ivaretatt i høringsnotatet, og som vi mener det er viktig å ha med seg i det videre arbeidet med utformingen av kompetansekravene på barnevernfeltet.

Barnas stemme

I Barneombudets siste rapport «*De tror vi er shitkids*» uttaler ungdommene at de opplevde at personell med utdanning kunne ha en for formell tilnærming til ungdommen og så på dem mer som en jobb eller noe de har lært på skolen. Enkelte ungdom ga uttrykk for at også de uten utdanning har mye å tilføre, og at ungdommen også har behov for «*vanlige folk*». I rapporten fremgår det at gode relasjoner er viktig for at ungdommen trives og har det godt på institusjonen, i tillegg til at det er viktig for at ungdommen skal få tillit og føle seg trygge nok til å ville åpne seg og ta imot hjelp.

Barne-, ungdoms- og familieetaten
Seksjon faglig støtte

Saksbehandler:
Maren Pettersen

Postboks 2233
3103 Tønsberg

Bufetat, region øst mener at disse perspektivene er vesentlige og ikke tilstrekkelig vektet i høringsnotatet. Det er ikke nødvendigvis noen motsetninger mellom det å inneha god relasjonskompetanse, og det å ha en utdanning på bachelor- eller masternivå. Behovet for også å inneha god relasjonskompetanse er imidlertid et viktig perspektiv å ha med seg inn i det videre arbeidet med kompetansekravene og i videreutviklingen av barnevernutdanningene.

Minoritetsperspektivet

Et annet perspektiv vi ønsker å fremheve som et viktig moment er minoritetsperspektivet og kravet om «respekt for barnets kulturelle, religiøse og språklige bakgrunn» slik det i dag fremgår av barnevernloven § 4-15 og barnekonvensjonens art. 20, samt forslag til regulering av kravet i ny § 1-9 i ny barnevernslov. Dette perspektivet mener vi ikke er godt nok ivaretatt/belyst i høringsnotatet.

Flere institusjoner ansetter i dag personell med samme kulturell bakgrunn som minoritetsungdom der dette er hensiktsmessig. Dette bidrar også til økt tillit overfor barnets foresatte, at man i større grad kan sikre at ungdom får nødvendig og tilpasset informasjon, at de i større grad blir hørt og at personalet kan fungere som «kulturoversettere».

Heller ikke her er det nødvendigvis noen motsetning mellom det å inneha formell kompetanse, og det å ha flerkulturell kompetanse. Dersom det imidlertid er stor diskrepans mellom antallet minoriteter som søker seg til studiene vil det kunne være en økt risiko for at momentene nevnt i avsnittet over forsvinner.

Innholdet i utdanningene

Bufetat, region øst ønsker innledningsvis også å påpeke at effekten av tiltakene som forslås i stor grad er avhengig av at innholdet i utdanningene er relevante for alle deler av barnevernet. Hva gjelder institusjonsdrift, er det avgjørende at utdanningsinstitusjonene sikrer at en bachelorløpene er institusjonsrelevante etter gjeldende standarder og faglige normeringer. Og tilsvarende at mastergradløpene er relevante for ledere og ansatte i barnevernsinstitusjonene.

Kompetansekrav i det kommunale barnevernet

Behovet for kompetansekrav for barneverntjenestens personell

Departementet foreslår en egen bestemmelse i barnevernloven som stiller krav til hvilken utdanning og erfaring personell i barneverntjenesten må ha for å kunne utføre nærmere bestemte oppgaver. Dette er forslått hjemlet i ny § 2-1 a.

God kvalitet i barneverntjenestens saksbehandling er avgjørende for å kunne ivareta rettssikkerheten til barn og familier i barnevernet, og dette krever blant annet en heving av den analytiske kompetansen i barnevernet. Det er viktig å påpeke at en masterutdanning ikke nødvendigvis veier opp for dagens utfordringer i barnevernet. Likevel mener vi at forslagene fra departementet langt på vei vil kunne bidra til at målsettingen, slik de beskrives av departementet, oppfylles.

Utformingen av kompetansekravet

Departementet foreslår i tråd med Bufdir sin vurdering, at alle tilsatte med lederfunksjoner, utredningsoppgaver og vedtaksmyndighet i det kommunale barnevernet bør ha mastergrad. Med bakgrunn i dette forslås det at det inntas i ny § 2-1a første ledd at det stilles krav om barnevernsfaglig mastergrad eller annen relevant utdanning på tilsvarende nivå for personell i barnevernstjenesten som skal utføre visse kjerneoppgaver.

I høringsnotatet kommer det frem eksempler på hva som kan anses som andre relevante utdanningsgrupper. Her nevnes blant annet jurister, psykologer og annet personell med helse- og sosialfaglig masterutdanning.

Bufetat, region øst er enige med departementet i at det bør være opp til den enkelte kommune selv å vurdere hvilke utdanninger som er relevante, og som det er behov for, ut fra lokale kompetansebehov og den øvrige personalsammensetningen i kommunens barnevernstjeneste. Likevel mener vi det er viktig at det presiseres i forarbeidene hvilke utdanninger som kan anses som relevante, og at det kommer frem at utdanningen må være en *faktisk bidragsyter* på feltet som barneverntjenestene skal ivareta. Det er viktig å sette inn tiltak for å forhindre at det blir alt for store kommunale forskjeller.

For øvrig støtter Bufetat, region øst seg til de øvrige forslagene som fremkommer under kapittelet om utformingen av kompetansekravet i høringsnotatet.

Særlig om sakkyndige og private som bistår barneverntjenesten

Under avsnittet om sakkyndige og private som bistår barneverntjenesten kommer det frem at barneverntjenesten ikke bør kunne la seg bistå av personell fra private aktører, inkludert sakkyndige, som har lavere kompetanse enn kravet som stilles til barneverntjenestens egne tilsatte i oppgaver som omfattes av kompetansekravet.

Bufetat, region øst mener dette er et naturlig vilkår, og støtter derfor forslaget om at dette formuleres i ny 2-1 a annet ledd.

Nærmere om hvilke oppgaver kompetansekravet bør omfatte

Departementet viser til den foreslåtte § 15-3 i utkastet til ny barnevernslov hvor det er gitt en oversikt over oppgaver som er sentrale for kommunens og barneverntjenestens ansvar etter loven.

Bufetat, region øst er enige i at det vil være naturlig å stille krav om masterutdanning for ansatte som skal utføre oppgavene departementet lister opp. Etter vår vurdering vil veiledning og støtte i utførelsen av arbeidsoppgavene være to helt nødvendige komponenter. Vi viser i denne forbindelse til våre innspill som knytter seg til kravet om veiledning og opplæring av ansatte.

Bufetat, region øst er enig med departementet i at svikt i oppfølging av barn og familier i noen grad kan skyldes manglende kompetanse i barneverntjenesten, men svikten kan ikke bare tilskrives manglende kompetanse. Etter vår vurdering skyldes dette i like stor grad mangel på ressurser, samt omfanget av akutte og krevende oppgaver. For å forebygge fremtidig svikt i oppfølgingen av det enkelte barn og familie, er det viktig at det også settes inn tiltak som sikrer at den ansatte ikke bare har kompetansen, men også ressurser til å utføre oppgavene på en forsvarlig måte.

Under avsnittet om undersøkelse av barnets omsorgssituasjon peker departementet blant annet på mangel på dokumentasjon av barnevernfaglige vurderinger som en utfordring. Bufetat, region øst viser i denne forbindelse til vårt innspill til ny barnevernslov. Etter vår vurdering bør det stilles enda tydeligere krav til dokumentasjon av faglige vurderinger enn det som er foreslått i ny lov. En tydeliggjøring av kravene til dokumentasjon, sammen med de kompetansekrav som forslås i dette høringsnotatet, vil etter vår vurdering i stor grad vil kunne forebygge de utfordringene departementet løfter frem.

Dispensasjon og varig unntak fra kompetansekravet

Ved utformingen av forslaget er det lagt vekt på at kompetansekravet skal innrettes på en slik måte at kommunen har gode forutsetninger for å kunne oppfylle kravet. Den lange innføringsfasen vil gi kommunen god tid til å forberede og tilpasse seg til det nye kompetansekravet.

Departementet foreslår at den enkelte kommune selv skal vurdere hvilke videreutdanninger som er relevante, basert på en konkret vurdering av hvilken kompetanse og kvalifikasjoner som er nødvendige for at barneverntjenesten skal kunne utføre sine oppgaver på en faglig forsvarlig måte.

Bufetat, region øst mener dette er et godt forslag. Det vil innebære at ulike medarbeidere vil kunne supplere den totale kompetansen med ulike videreutdanninger, og dermed representere ulik faglig kunnskap. Likevel ønsker vi her å nevne FN's barnekomité's bekymring knyttet store kommunale forskjeller, særlig hva gjelder omsorgsovertakelser. For å forebygge uønskede kommunale forskjeller, mener vi det i denne forbindelse bør utarbeides overordnede retningsgivende anbefalinger for hvilken kompetanse og kvalifikasjoner som vurderes som essensielle for at barneverntjenestene kan utføre sine oppgaver på en faglig forsvarlig måte.

Krav om veiledning av tilsatte i barnevernet

Bufetat, region øst er enige i departementets vurdering om at manglende støtte eller utilstrekkelig veiledning kan føre til at mange unge, nytilsatte blir stående alene med krevende arbeidsoppgaver. Dette kan igjen føre til mange unge medarbeidere i barnevernet slutter etter kort tid, deretter at gjennomstrømningen av tilsatte blir stor. Det vil da bli vanskelig å bygge og vedlikeholde kompetanse over tid.

Behovet for å lovfeste krav om veiledning av nytilsatte

Departementet skriver at de er skeptiske til å innføre krav om et veiledet førsteår som skal gjelde *alle* nytilsatte som ikke har erfaring fra arbeid i barnevernet tidligere. Dette begrunnes med at behovet vil bli redusert ved innføringen av de øvrige forslagene i høringsnotatet. Det vises i denne forbindelse særlig til kravet om mastergrad i det kommunale barnevernet, bachelorgrad for arbeid i barnevernsinstitusjonene og forslaget om å styrke praksisstudiene i utdanningene som er mest relevant for arbeid i barnevernet.

Bufetat, region øst støtter ikke denne vurderingen. Praktisk veiledning av nytilsatte kan ikke erstattes av teoretisk og akademisk kunnskap. Etter vår vurdering bør det stilles krav til at alle nytilsatte, som ikke har praksiserfaring, få systematisk veiledning det første året, uavhengig av om de har bachelor- eller mastergrad.

Innholdet i kravet til opplæring og veiledning

Departementet uttaler at nytilsatte på institusjonene skal få faglig oppfølging, særlig på områdene rettighetsforskriften, forsvarlig grensesetting og bruk av tvang. Bufetat, region øst støtter departementets vurdering i at dette er viktige områder for veiledning. Vi mener også at det er behov for systematisk trening for å håndtere konfliktfylte situasjoner i barnevernsinstitusjoner. Bufetat har allerede interne føringer for at medarbeidere i institusjon, i tillegg til en omfattende opplæring, også systematisk må trene på å håndtere konfliktfylte situasjoner, og vi er av den oppfatning av at dette bør gjelde for alle barnevernsinstitusjoner.

For å styrke kvaliteten på den faglige oppfølgingen mener Bufetat, region øst at Bufdir bør utarbeide faglige anbefalinger for hvordan det systematisk kan gis tilstrekkelig opplæring og veiledning. Dette kan også innlemmes i standardiserte forløp.

Kompetansekrav i barnevernsinstitusjoner

Bufetat, region øst kjenner seg igjen i departementets beskrivelse av behovet og bakgrunnen for de foreslåtte endringene. Det kreves mye av den enkelte institusjonsansatte, både knyttet til deres analytiske evne, men også i den direkte kontakten med ungdommene. Omfanget av barn med komplekse problemutfordringer krever økt kompetanse, og ikke minst trygghet i det arbeidet som gjøres. Dette gjelder ikke bare for ansatte i atferdsinstitusjonene, men også for de ansatte i akutt- og omsorgsinstitusjonene.

Behovet for å lovfeste kompetansekrav i barnevernsinstitusjoner

Departementet vurderer, på linje med Bufdir, at fagpersonell som skal ansettes i en barnevernsinstitusjon bør ha minimum bachelorutdanning, samt at dagens krav til institusjonsledere bør skjerpes. Vurderinger og forslag støttes av Bufetat, region øst.

Særlig om omsorgssentrene og sentre for foreldre og barn

Om kompetansekrav for omsorgssentrene for enslige mindreårige asylsøkere og for sentrene for foreldre og barn skriver departementet at det ikke er behov for å innføre tilsvarende krav til utdanning og kompetanse som for tilsatte i barnevernsinstitusjonene.

Bufetat, region øst har ansvaret for driften av omsorgssentrene for enslige mindreårige asylsøkere under 15 år. Vår erfaring er at de barna som bor i omsorgssentrene har minst like komplekse behov som ungdommer som bor i ordinære omsorgsinstitusjoner. Det er også behov for helt målgruppespesifikk kompetanse. Vi er *ikke* enige i departementets vurdering om at omsorgssentrene ikke behøver tilsvarende krav til utdanning og kompetanse. Vår begrunnelse for hvorfor det bør utformes tilsvarende kompetansekrav både for ansatte i sentre for foreldre og barn, og for ansatte i omsorgssentrene for enslige mindreårige asylsøkere beskrives under.

Sentre for foreldre og barn

For sentrene for foreldre og barn vurderer departementet at kravene til bemanning og tilsatte kompetanse i sentrene i tilstrekkelig grad er ivaretatt gjennom regulering i forskrift for Sentre for foreldre og barn § 13. Videre begrunnes det med at tiltakene er spesialiserte tiltak med et betydelig høyere kompetansenivå enn i barnevernsinstitusjonene. Det vises til at en stor andel av de tilsatte har utdanning på masternivå og spisskompetanse. Et krav om bachelorutdanning vurderes derfor som lite tilpasset sentrenes virksomhet.

Bufetat, region øst mener at et høyere kompetansenivå i sentrene for foreldre og barn, enn på barnevernsinstitusjonene ikke i seg selv begrunner at kompetansekravene også for disse bør lovreguleres, og som et minstekrav.

Omsorgssentre for enslige mindreårige asylsøkere

Departementet vurdering begrunnes primært i forskjellene mellom barnevernsinstitusjonene og omsorgssentrene hva gjelder innholdet i tilbudet, målgrupper og hvilken kompetanse som er nødvendig for å gi et godt og forsvarlig tilbud. Her pekes det særlig på at omsorgssentrenes primære formål er å gi et bo- og omsorgstilbud til barn under 15 år i påvente av bosetting i en kommune, eventuelt retur til hjemlandet. Vi opplyser om at botiden de siste to årene i gjennomsnitt har vært på 512 dager i 2018 og 370 dager i 2019, fra ankomst til bosetting.

Bufetat, region øst savner en nærmere beskrivelse av hvorfor forskjellene mellom barnevernsinstitusjonene og omsorgssentrene tilsier at det ikke bør formuleres tilsvarende krav til kompetanse også for omsorgssentrene.

Samtlige barn i barnevernet, som i omsorgssentre, er i påvente av et annet tilbud. Det kan dreie seg om tilbakeføring til egen familie, bosetting i en kommune, oppfølging i en annen institusjon eller retur til hjemlandet. Hensynene som beskrives i høringsnotatets kapittel 4.3.1 mener vi vil gjøre seg tilsvarende gjeldende for omsorgssentrene. Barn og unge som bor på omsorgssentre, for kortere eller lengre perioder, er like fullt under offentlig omsorg, og har krav på den samme rettsikkerheten og vernet som barn på barneverninstitusjoner.

Som departementet påpeker har enslige, mindreårige asylsøkere ofte komplekse og sammensatte utfordringer som knytter seg til deres erfaringer med krig, avvisning, misbruk, traumer, redsel, savn m.m. Omsorgstilbudet til denne gruppen barn er et kontinuerlig endringsarbeid som fordrer en forståelse for de faglige tilnærmingene som praktiseres i omsorgssentre. Det er naturligvis viktig å påpeke at ikke alle barn har like store behov, men like fullt er de sårbare barn. Mange har med seg potensielt traumatiserende opplevelser, er uten nære omsorgspersoner og i et nytt og fremmed land. Det krever spesialisert omsorg og kompetente voksne for å skille hva de ulike har behov for, samt å kunne gjøre en god kartlegging av barna og deres behov.

Etter vår vurdering er kompetanse hos de ansatte en forutsetning for å kunne følge opp barnas utvikling, gjøre vurderinger og kartlegginger som skal lede til kvalifiserte beslutninger om barna. Å heve den barnefaglige kompetansen i omsorgssentre vil bidra til at voksne med et slikt ansvar vet hva de skal se etter, handle deretter og samtidig ha et blikk for skjevutvikling og utviklingsmuligheter hos barnet.

Vi ønsker også å minne om hensikten med overføringen av omsorgen for denne gruppen barn til barnevernet. Enslige mindreårige asylsøkere skulle sikres et likeverdig bo- og omsorgstilbud som skulle ivareta *«deres spesielle behov og som er kvalitetsmessig like godt som det tilbudet som gis andre barn barnevernet har omsorgsansvar for»*. Dette i tråd med barnekonvensjonens artikkel 22 hvor det kreves at staten skal sikre at *«barnet gis samme beskyttelse som ethvert annet barn som av en eller annen grunn permanent eller midlertidig er berøvet sitt familiemiljø»*.

Departementet uttalte i forarbeidene til bvl. Kapittel 5A at *«de rettslige rammene for senteret skal være de samme som for de ordinære barnevernsinstitusjonene hva gjelder beboernes rettigheter, tilsyn, kvalitetskrav og godkjenning av private og kommunale aktører, gir tilsvarende anvendelse for omsorgssentrene»*.

Etter vår vurdering må dette fortsatt være utgangspunktet og målsettingen, også ved utformingen av kompetansekravene for omsorgssentrene. De samme kompetansekravene som forslås for barnevernsinstitusjonene bør gjøre seg gjeldende også for omsorgssentrene. Eventuelle behov for tilpasninger i personalsammensetningen kan på tilsvarende måte som for barnevernsinstitusjonene sikres ved at *«andre relevante utdanninger»* også kan godkjennes.

Krav til utdanning for nye institusjonstilsatte

Det fremgår av høringsnotatets s. 40-41 at kompetansekravet skal gjelde for nytilsetninger, og ikke for de som allerede jobber i institusjonene. Det er Bufetat, region østs vurdering at dette vil kunne skape utfordringer knyttet til “bredde i nivå og kompetanse” som alder, ved at institusjonen ved nytilsetninger blir “tvunget” til å ansette unge nyutdannede fremfor erfarne barnevernsarbeidere uten utdanning. Bufetat, region øst anbefaler derfor at departementet utarbeider eller sikrer retningslinjer som gir føringer for hvordan erfarne barnevernsarbeidere uten formell utdanning skal sikres jobbmuligheter også i nye ansettelsesprosesser.

Krav til utdanning for institusjonsledere

Departementet foreslår at det stilles krav til at faglig personell og ledere i institusjon skal ha

mastergrad eller annen «relevant» utdanning på tilsvarende nivå i forslag til ny bvl § 5-11 andre og tredje ledd. Kravet til mastergrad støttes. Det er imidlertid viktig at Bufdir gir tydelige retningslinjer om hva som anses som «relevant» utdanning. Retningslinjene bør foreligge når den nye loven trer i kraft, slik at vi sikrer lik praksis på dette i alle regioner. Videre er det viktig at Bufdir oppdaterer disse retningslinjene kontinuerlig, med tanke på at utdanningssystemet er i stadig endring.

En masterutdanning for institusjonsledelse bør videre inneholde barnevern, personal, drift, økonomi, internkontroll osv.

Departementets forslag omhandler «institusjonsledere» og henviser til at det i henhold til kvalitetsforskriften stilles krav til at alle barnevernsinstitusjoner skal ha en leder. Bufetat, region øst savner her en beskrivelse av hvilket ledernivå som krever masterutdannelse. Dagens institusjonsenheter er av svært varierende størrelser og kan ha en eller mange underliggende avdelinger. Det fremstår som uklart for Region øst om kravet til master gjelder for enhetsledere eller også for avdelingsledere. Ved institusjonsenheter med mange ulike og geografisk spredte avdelinger vil avdelingslederne i praksis ha samme ansvar som enhetsledere ved mindre institusjoner.

Lovfesting av krav til forsvarlig bemanning og kompetanse

Kravet om bachelorgrad for alle nyansatte, samt flytting av kravene til kompetanse og bemanning fra kvalitetsforskriften til barnevernsloven støttes. Bufetat, region øst deler departementets oppfatning om at det vil gi et helhetlig og tilgjengelig bilde av kravene til kompetanse.

Departementet legger videre til grunn at ulike målgrupper vil kunne kreve ulike former for kompetanse. Bufetat, region øst støtter denne observasjonen. Departementet uttaler at de som følge av, blant annet fleksibilitet, ikke anser det som hensiktsmessig å detaljregulere hvilken kompetanse som skal være tilgjengelig ved institusjoner med ulike målgrupper. Bufetat, region øst støtter forslaget om at det må foretas en konkret vurdering av hvilken kompetanse institusjonen må ha for kunne ivareta sin målgruppe på en god måte, samtidig som vi mener at hovedvekten bør legges på barnevernfaglig kompetanse. Det vil være å foretrekke at Bufdir utarbeider retningslinjer/veiledere som del av den faglige normeringen av barnevernet. Dersom slike retningslinjer/veiledere skal inneholde oversikt over hvilke utdanninger som anses som godkjente, mener vi det vil være viktig at det legges til grunn en videre definisjon av godkjente utdanninger enn etter dagens praksis.

Riktig kjønnsbalanse på institusjoner er også utfordrende å imøtekomme da det er overvekt av kvinner som søker seg til de utdanningene som i dag regnes som faglært. Vi vil i denne forbindelse også vise til våre innledende bemerkninger som knytter seg til flerkulturelle kompetanse i barnevernet. Å legge til flere yrkesgrupper som godkjente utdanninger for å møte mer komplekse behov hos barna som er plassert, vil også kunne bidra til at man får flere faglærte menn inn i arbeid på barneverninstitusjon.

Til tross for at Bufetat, region øst støtter departementets ønske om fleksibilitet, anser vi det samtidig som viktig at departementet eller direktoratet gir tydelige retningslinjer om hva som vil falle inn under «særlige tilfeller» for å gi dispensasjon fra kravet til bachelorutdanning, jf. bvl. § 5-11 andre ledd andre punktum. Retningslinjene bør foreligge når den nye loven trer i kraft, slik at vi sikrer lik praksis på dette i alle regioner.

Endring av kvalitetsforskriften

Bufetat, region øst viser i denne forbindelse til våre kommentarer under kapittelet om enslige mindreårige asylsøkere. Fordi vi mener det bør stilles tilsvarende krav til kompetanse i omsorgssentrene som for barnevernsinstitusjonene mener vi det ikke er behov for noen tilpasninger

i kvalitetsforskriften som gjør unntak fra de generelle kravene om kompetanse for ansatte i institusjoner.

Krav om at barnevernet skal ta imot praksisstudenter

Behovet for å lovfeste krav om veiledet praksis

Departementet vurderer at det kreves tid og kompetanse hos tilsatte for å kunne følge opp studenter på en god måte, og i mange tjenester er arbeidsbelastningen allerede høy. Bufetat, region øst støtter denne observasjonen og forslaget om lovfestet forpliktelse til å veilede studenter.

God veiledning igjennom tilstrekkelig praksismengde anses som svært viktig for kompetansen til den enkelte student. Teori og praksis kan oppleves som veldig ulik og man blir kjent med nye sider av seg selv gjennom praktisk utførelse av faget i direkte kontakt med brukere, både i kommunalt og statlig barnevern.

Innholdet i kravet om at barnevernet skal tilby veiledet praksis

Departementet foreslår at praksis i barnevernsinstitusjoner skal tilbys av Bufetat, og at Bufetat får ansvaret for å velge ut institusjonene som skal ta imot praksisstudenter. Virksomheter som tar imot studenter, vil videre bli kompensert for dette.

Forslaget støttes i sin helhet. En praksisnær utdanning der teori og praksis utfyller hverandre ser vi som svært viktig. Vi vil også understreke at det er viktig at kravene til praksistilbyderne er realistiske å gjennomføre. Kravet om at den som skal veilede studenten fortrinnsvis bør ha samme profesjon, og som hovedregel bør ha formell veilederkompetanse, kan for eksempel være et viktig krav som er utfordrende å imøtekomme. Dette avhjelpes av ordningen med kompensasjon, som gjør det mulig å frikjøre medarbeidere for veiledning av studenter.

Med hilsen

Ingrid H. Pelin Berg (e.f)
Regiondirektør

Øystein Stokvold
Avdelingsdirektør

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevet signatur.